

Alianční týden modliteb za obnovu církve

7.–14. ledna 2018

Česká evangelikální aliance

Církev se musí neustále budovat.
A bude vždy chátrat
a vždy se znovu obnovovat.
(T. S. Eliot, Skála)

Pokud se neměníme, přestaneme být tím, kým jsme.

Nevím, zda znáte vtip, jak se baví dva kazatelé a jeden povídá druhému: „Můj sbor se stále více podobá Kristu... Je stále stejný včera, dnes, zítra i navěky.“ Na první poslech se možná zasmějeme. Ale víme velmi dobře, na co se v něm naráží.

Dostává se vám do ruky průvodce pro Alianční týden modliteb v roce 2018, který je věnován společným modlitbám za obnovu církve. Když se v českých končinách řekne obnova církve, každý si představí něco jiného podle církevní tradice nebo zbožnosti v níž vyrostl. Probuzenecké kruhy vyhlížení probuzení shůry, pietisté by akcentovali obnovu církve přes obnovu osobní zbožnosti, některé charismatické kruhy by zdůrazňovaly větší důležitost duchovních darů a očekávání na moc Ducha svatého, v katolické tradici se mluvilo o „z dnešní církve“ či liturgické obnově, jiné kruhy by zase trvaly na tom, že pravou cestou je obnova reformované ortodoxie, jiní volají po zcela nové eklesiologii – nových organických formách církve, které by nás vymanily ze „zkostnatělých“ a evangelizačně neplodných církevních struktur. Ti chtějí obnovit církve skrze větší otevřenost a srozumitelnost vůči nevěřícím, druzí skrze církev otevřenou mladým lidem. Jedni chtějí na obnově koncepčně pracovat, druzí radí zůstat věrní tak, jak jsme s tím, že Bůh už si svou církev a ty své nějak povede, a že nemá smysl vymýšlet jakékoli strategie. Jedni akcentují obnovu přes proměnu lidského, aby mělo prostor božské, jiní přes obnovu božského, s tím, že lidské se „přidá“.

Každopádně je církev v Evropě v období nebyvalého kvasu, kdy si stále více a více křesťanů klade otázky ohledně toho, jak by měla církev vypadat a co by jí mohlo pomoci znovu nalézt svůj smysl a spojení s komunitou, která ji obklopuje. Systém státních církví a nominálního křesťanství se pomalu hroutí, církev se stává hodnotovou i mocenskou menšinou, ale zároveň má jedinečnou šanci se znovu nalézt a spolu s tím najít i nové cesty k lidem, kteří potřebují evangelium.

Již staletí církev chápe, že se musí stále obnovovat, aby nacházela po obdobích úpadku kreativní sílu nově naplňovat své poslání. Že se musí měnit, aby nepřestala být tím, kým je. Součas-

ný početní úpadek evropské církve, její marginalizace, zvětšující se mezera a odcizení mezi křesťanstvím a obecnou kulturou, jistě ustrašenost církví, krize misijního rozměru církve – to všechno jsou reálné skutečnosti, ale nikoli neměnné. Církev se ve své historii potýkala s neméně vážnými krizemi a výzvami a ukázala, že se z Boží milosti dokáže velmi dobře adaptovat. Pravděpodobně to bude znamenat, že mnohé bude „umírat“ a slábnout, ale zároveň uvidíme známky nového života a inovace z nepředvídatelných míst a zdrojů.

Život církve obsahuje složku neměnnou, ustanovenou Bohem, a části podléhající změnám. Tyto části se postupem času mohou nebo dokonce musí měnit, jestliže do nich proniklo něco, co neodpovídá povaze evangelia, nebo jestliže zastaraly. Joseph Ratzinger kdesi napsal, že: „všechno, co vytvoří v církvi lidé, musí uznat svůj služební charakter a ustoupit tomu, co je podstatné.“ Změna ovšem nepřichází automaticky. Jsou reálná rozhodnutí a volby, které je třeba učinit. Církev není jen pasivní obětí anonymních procesů okolního světa nebo svých tradic. Může činit rozhodnutí a změny ve svém vnitřním životě a strukturách, v hodnotách i prioritách i komunikaci a vedení, které mohou zásadním způsobem ovlivnit její budoucnost. Obnova je možná, ale neznamená to, že mnohé církve nebo společenství neumírají nebo jim nehrozí zánik. O to více je ale důležité hledat Boží vůli a přítomnost na modlitbách.

Jako podklad modliteb ATM 2018 jsme vybrali texty z prvních tří kapitol knihy Zjevení. V dnešní době je víra nadměru individualizovaná, ale v těchto textech se Bůh obrací na celá společenství sborů v jejich konkrétní situaci, ale vždy také k dalším sborům té doby nebo v budoucnosti, jak naznačují dovětky „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“ Bůh povzbuzuje i napomíná celá společenství a vyzývá je k proměně. Čteme zde dopisy církvím, které jsou věrně i pronásledované, morálně narušené i církve kompromisů, církve vlašné i mrtvé, aniž by si toho byly vědomy. Jsou nám podobné i nepodobné. Co by ale obsahovaly Boží dopisy našim sborům a farnostem? Máme odvahu se za takový dopis modlit a konat podle něj? Ecclesia reformata, semper reformanda, secundum verbum dei – církev obnovena a stále ochotná k obnově podle Slova Božího. Není lepší oslavy Reformace, než je modlitební a praktický zápas o obnovu našich církví? Tak jistě bude Kristus oslaven.

Jiří Unger – tajemník ČEA

Sbírka Aliančního týdne modliteb 2018

Již tradičně prosíme, abyste během modlitebních shromáždění uspořádali také sbírku. Tentokrát bychom její výtěžek rádi věnovali na potřebu rozšíření projektu [Cesta obnovy](#), který je zaměřen na oblast obnovy sborů. i do dalších denominací, které o ni projeví zájem. V současné době tento projekt běží jako pilotní ve sborech Církve bratrské, ale ČEA by ráda poskytla tento zdroj i dalším denominacím a sborům, a výtěžek této sbírky bude věnován právě na tento účel a podporu vedoucích, kteří by chtěli tento nástroj používat.

Své dary na tento účel můžete zasílat s variabilním symbolem 2118 na účet ČEA – č. ú. 13808359/2010. Předem děkujeme za Vaši štědrost.

Rádi bychom vám také poděkovali za vaši podporu [Sítě křesťanských učitelů](#) a konkrétně pak fondu [Vzdělávání křesťanských učitelů](#) v rámci sbírky ATM 2017. Na podporu stipendií pro křesťanské učitele a lektory pro získání aproby pro Etickou výchovu a absolvování Lektorské akademie bylo vybráno 153 000,- Kč.

Pokud byste raději podpořili některý z projektů ČEA nebo její činnost obecně, můžete dary zasílat na č.ú. 13808359/2010 s variabilním symbolem 1100 nebo použijte pro okamžité a jednoduché zaslání vaši podpory [dárkovskou bránu ČEA](#).

Já jsem Alfa i Omega

Biblické čtení:

Zjevení 1:8–20

Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí. Já, Jan, váš bratr, který má s vámi účast na Ježíšově soužení i kralování a vytrvalosti, dostal jsem se pro slovo Boží a svědectví Ježíšovo na ostrov jménem Patmos. Ocitl jsem se ve vytržení ducha v den Páně, a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice: „Co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi církvím: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodikeje.“

Obrátil jsem se, abych viděl, kdo se mnou mluví. A když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícňů; uprostřed těch svícňů někdo jako Syn člověka, oděný řízou až na zem, a na prsou zlatý

pás. Jeho hlava a vlasy bělostné jako sněhobílá vlna, jeho oči jako plamen ohně; jeho nohy podobné kovu přetavenému ve výhni a jeho hlas jako hukot příboje. V pravici držel sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvousečný meč; jeho vzhled jako když slunce září v plné své síle. Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý; ale on vložil na mne svou pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem první i poslední, ten živý; byl jsem mrtev – a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu. Napiš tedy, co jsi viděl – to, co jest, i to, co se má stát potom. Tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, i těch sedmi zlatých svícňů: Sedm hvězd jsou andělé sedmi církví, a sedm svícňů je sedm církví.“

Další čtení: **Dan 7:13–14, Zach 4:1–7, Ž 2**

Co Duch praví církvím?

Jako podklad modliteb ATM 2018 jsme vybrali texty z prvních 3 kapitol knihy Zjevení. Adresátem těchto textů je sedm křesťanských církví v západní Anatolii, které se nacházely v okruhu 150 kilometrů od Efezu. Jedná se o církve v Efezu, Smyrně, Pergamu, Thyatirech, Sardách, Filadelfii a Laodikeji. Přestože je každý dopis adresován individuálnímu křesťanskému sboru v jihozápadní Malé Asii, dopisy měly být čteny společně, a dbát na ně měly všechny sbory. To je jasné z opakující se formule na konci každé výzvy, „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím,“ a také z prohlášení ve verši 2,23, „Tu poznají všechny církve, že já vidím do nitra i srdce člověka“. Není žádný zřejmý důvod, proč Jan adresuje knihu právě těmto sedmi sborům, jelikož v oblasti Malé Asie bylo mnoho dalších důležitých křesťanských sborů, například Kolosy, Hierapolis, Troas a možná i Magnesia a Tralles.

Na základě situace dané církve dává Kristus buď povzbuzení (věrným sborům), nebo napomenutí (nevěrným sborům), aby věřící činili pokání, a tak zabránili soudu. Hrozby a zaslíbení jsou podmíněny a naznačují, jak bude Kristus jednat a co se stane, pokud k pokání dojde, i pokud k němu nedojde. Když církev nebude činit pokání, Kristus přijde a pohne jejím svícнем, bude válčit s falešnými učiteli nebo ji překvapí jako zloděj. Podobně, pokud samolibí otevřou Kristu dveře, bude s nimi stolovat.

O νικων (kdo vítězí) lze také přeložit: „kdo překonává“, „kdo přemáhá“, „kdo podmaňuje“. Jedná se o participium aktivní, tedy průběhový čas. Kristus od křesťanů očekává dlouhodobou věrnost. Těm, kdo vítězí, slibuje Kristus dědictví věčného života s ním. Druh daru, který vítěz dostane, odpovídá Kristovým atributům nebo situaci církve. Některá zaslíbení jsou v knize Zjevení později výslovně rozvíjena. Mezi ně patří jíst ze stromu života (2,7; 22,2.14), nebýt poškozen druhou smrtí (2,11; 20,6.14n; 21,8), vláda nad národy a hvězda jitřní (2,26–28; 22,5.16), být oblečen do bílých šatů a mít jméno v knize života (3,5; 7,9–14;

20,15; 21,27) a nést jméno Nového Jeruzaléma (3,12; 21,2). Všechna zaslíbení jsou ale variantou finálního zaslíbení dědictví – radosti z Boží přítomnosti mezi lidmi (Zj 21,3).

Vše ovšem začíná zjevením Krista, popisem nepopsatelného. Jan používá k popisu Pána většinou známých starozákonních obrazů a symbolů. Vidíme Krista, jak stojí uprostřed církví/svícňů. Kristus uprostřed církví je Alfou i Omegou. Není žádná obnova církve bez následování Krista, bez obnovy fascinace Ježíšem samotným i jeho učením. Atributy Krista z první kapitoly se různým způsobem vždy znovu objevují na začátku každého z dopisů církvím – dvousečný meč, mrtev a žije, oheň a zářivý kov atd. Jako klíče k situaci, v níž se konkrétní církev nalézá a jejímu řešení. Ježíš drží ve své ruce nejen nás, ale i naše církve a společenství. A jakákoli změna začíná skrze něj.

Modlitební témata:

- Děkujeme za to, že je Bůh uprostřed své církve a pečuje o ni.
- Modleme se za vlastní sbor i další církve v našem městě, aby je Bůh obnovoval a promlouval k nim. Žehnejme dalším církvím, i když s nimi třeba nemáme hlubší vztah.
- Modleme se za to, aby byl Kristus skutečně Alfou a Omegou našich společenství a abychom byli proměňováni skrze poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti. Za pravdivost v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista.
- Modleme se za osobní obnovu nás samotných tam, kde jsme se vzdálili Bohu.
- Modleme se za konkrétní potřeby sborů, s jejichž zástupci se dnes společně modlíme.

Církví v Efezu

Biblické čtení:

Zjevení 2:1–7

Andělu církve v Efezu piš: Toto praví ten, který drží sedm hvězd ve své pravici, který se prochází mezi sedmi zlatými svícníky: „Vím o tvých skutcích, o tvém úsilí i tvé vytrvalosti; vím, že nemůžeš snést ty, kdo jsou zlí, a vyzkoušel jsi ty, kdo se vydávají za apoštoly, ale nejsou, a shledal jsi, že jsou lháři. Máš vytrvalost a trpěl jsi pro mé jméno, a nepodlehls únavě. Ale to mám proti

tobě, že už nemáš takovou lásku jako na počátku. **Rozpomeň se, odkud jsi klesl, vrať se a jednej jako dřív.** Ne-li, přijdu na tebe a pohnu tvým svícem z jeho místa, jestliže se neobrátíš. To však máš k dobru, že nenávidíš skutky Nikolaitů stejně jako já. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze stromu života v Božím ráji.“

Další čtení: **Gn 2:15–19, Dt 6:4–6, Ž 1**

Církev bez lásky

Kristus drží v pravici sedm hvězd a prochází se mezi zlatými svícníky. Kristus ví jaké mají křesťané v Efezu životní postoje, je přítomný přímo ve středu jejich sboru, důvěrně zúčastněný a není mu jedno, co se v něm děje. Efezským je přičtena k dobru námaha, vytrvalost a úsilí o zachování křesťanské identity. Nejsou ochotni snášet falešné učení a ustáli protivenství pro Kristovo jméno.

Působí ironicky, že Jan sbor chválí za nenávisť vůči skutkům Nikolaitů, ale kárá za nedostatek lásky. Církev není ohrožena zvenku, ale zevnitř – nedostatkem lásky. Ustoupila Boží láska před kritičností? Příklady bezbožné horlivosti pro „pravdu“, formy či tradice obsahují bohužel novější dějiny křesťanství až příliš mnoho. Ortodoxie nemůže nahradit ortopraxi, neboli pravověrnost nemůže nahradit lásku k Bohu, k lidem v církvi i mimo ni. Je možné, že Jan oslovuje již druhou generaci křesťanů v efezském sboru, kteří zachovali učení, ale nezůstali horliví v duchu první generace. Ať už to je jakkoliv, je jasně vidět, že křesťané

v Efezu milovali „pravdu“ více než Boha a jeden druhého. Pokud nezačnou jednat jako dřívě, sbor zanikne nebo Bůh způsobí zásadní změnu. Odstraní jejich svícen z jeho místa. Vyznávat nebo skutečně věřit a jednat podle toho, jsou dvě různé věci. Pokud se církev dlouhodobě mívá svým posláním včetně sdílení evangelia a lásky, ani správná věrouka ji nezachrání. Pokud sbor není prostředím lásky, ale spíše konfliktů, špatné komunikace, mocenských her nebo strachu mezi různými skupinami v církvi, vytrácí se horlivost, nadšení, radost a misijní odvaha, bez nichž je obnova stěží možná. Kdo vítězí, bude jíst ze stromu života, který symbolizuje životodárnou Boží přítomnost. Pokud začnou křesťané v Efezu jednat v lásce jako dřívě, odměnou jim bude Kristova přítomnost v tento čas, a ještě více v budoucím věku.

Modlitební témata:

- Děkujeme za to, že Bůh zachoval církev v České republice i za generace, které zachovaly víru během let útisku ze strany minulého režimu a nepodlehly únavě.
- Děkujeme, za ovoce služby našich sborů (buďte konkrétní v tom, co vám například v posledním roce udělalo největší radost nebo kde vidíte dobré ovoce a růst)
- Modleme se za návrat k první lásce, dřívější horlivosti i nadšení tam, kde se z nejrůznějších důvodů vytratily nebo její růst v našich společenstvích. Modleme se, aby naše společenství byla prostředím, kde je zjevné ovoce Ducha.
- Modleme se za vztahy v našich společenstvích, vyřešení sporů či konfliktů, jsou-li jaké, a důvěru a atmosféru podpory napříč generacemi v církvi.
- Modleme se za posílení lásky k lidem mimo církev, která povede ke konkrétním skutkům a krokům vůči nim.
- Modleme se za sebe navzájem, abychom osobně neochabovali v lásce k Bohu i lidem. (Co to pro nás konkrétně znamená?)

Církvě ve Smyrně

Biblické čtení:

Zjevení 2:8–11

Andělu církve ve Smyrně piš: Toto praví ten první i poslední, který byl mrtev a je živ: „Vím o tvém soužení a tvé chudobě, ale jsi bohat; vím, jak tě urážejí ti, kdo si říkají židé, ale nejsou, nýbrž je to spolek satanův! Neboj se toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel má

některé z vás uvrhnout do vězení, abyste prošli zkouškou, a budete mít soužení po deset dní. **Buď věrný až na smrt, a dám ti vítězný věnec života. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim: Kdo zvítězí, tomu druhá smrt neublíží.**“

Další čtení: **Dan 3, Mt 16:24–28, 2 Kor 4:16–18**

Církev věrná až k smrti

Ježíš Kristus se představuje jako „první a poslední“ – svrchovaný nad minulostí i budoucností. Křesťané ve Smyrně potřebovali slyšet, že Ježíš je stále tím vznešeným a tím, kdo má jejich situaci pevně v rukou. Ježíš byl vzkříšen a zaručuje se za jejich budoucí život. Přestože jsou věřící ve Smyrně chudí, v Božích očích jsou bohatí. Církev ve Smyrně je vyzvána, aby se nebála bezprostředně hrozících zkoušek, přestože bude pronásledování ještě krutější. Nemají se bát ani samotného ďábla, který vůči nim podněcuje Římany, protože Ježíš ho porazil (1,18). Ve skutečnosti Bůh využívá ďáblovu úsilí k tomu, aby posílil svůj lid skrze zkoušky. Deset dní

může být myšleno doslovně, ale spíše ukazuje, že zkouška bude trvat pouze omezenou dobu. Podobně jako byl Daniel na deset dní vyzkoušen, jestli bude zdravý jako ostatní, když nebude jíst jídlo obětované modlám (Da 1,8). Tím Daniel vyjadřoval, že nemůže být ve všem babylónskému králi loajální (Da 3). Pro židovství a rané křesťanství byl Daniel a jeho tři přátelé symbolem těch, kteří byli radši pronásledováni kvůli své víře, než aby uctívali modly.

Dopisem do Smyrny byl velmi pravděpodobně povzbuzen také Polykarp, který se stal biskupem ve Smyrně v roce 115. Jemu bylo římským místodržitelem řečeno, že bude zabit, pokud veřejně neuzná císaře jako pána. Polykarp pro svoji víru zemřel. Křesťanům druhá smrt neublíží, pokud tváří v tvář hrozícímu pronásledování zvítězí nad pokušením ustoupit.

Česká církev není pronásledována, ale spíše čelí pohrdání, hyperkritičnosti a nedůvěře. Největším pokušením je tak naše autocenzura, strach, skrývání víry a nedostatek odvahy a jistoty v Bohu a jeho království, která by byla jejím zdrojem. Boží výzva „Neboj se toho ...“ tak platí i pro nás. Kristus je náš život, proč tedy být malomyslný. Obnova církve vyžaduje i ochotu k oběti, ale zdaleka se nejedná jen o fyzické utrpení. Znamená v našem případě často ochotu vyjít ze zóny bezpečí, otevřít se

novým věcem, chaosu, který znamenají noví lidé, kteří neznají naše zaběhané pořádky v církvi. Znamená to ochotu měnit sami sebe i své sbory tak, „abychom získali alespoň některé“. Nelpění na věcech nepodstatných a odvaha podívat se sami na sebe novým způsobem a vzepřít se „kultuře sebeklamu“. Vzdát se nezdravé kontroly a moci. Mnoho z nás chce vidět znovu „plné lavice“, ale nechceme se přitom měnit ani v nejmenších a nepodstatných věcech. Věříme, že se můžeme změnit bez bolesti. Že je možné vzkříšení bez smrti. Aby mohlo přijít obživení církve, musí některé věci zemřít. Změna se rodí z bolesti.

Modlitební témata:

- Vyvyšujeme Krista jako toho, kdo je první i poslední, kdo zemřel a byl vzkříšen, a je mu dána veškerá moc nebe i na zemi.
- Děkujeme, že Bůh má všechno ve svých rukou, i když jsme obklopení atmosférou strachu, nejistoty a populismu. Modleme se, aby církev byla ostrovem pokoje, radosti a rozumu v rozjitřených dobách. Modleme se za odvahu představitelů církve stavět se proti kultuře strachu a nenávisti.
- Modleme se za ochotu našich sborů opouštět zóny bezpečí a s vírou zkoušet nové věci.
- Modleme se za církev pronásledovanou ve světě (Severní Korea, Předních východ, Somálsko ...) a její odvahu a věrnost.
- Modleme se za odvahu zvěstovat evangelium a přiznávat se ke Kristu i jeho církvi v prostředí České republiky, kde je církev vystavena nedůvěře, hyperkritičnosti a někdy posměchu.
- Modleme se, abychom překonali vlastní strach a autocenzuru v našem bezprostředním okolí a nestyděli se za Krista.

Církev v Pergamu

Biblické čtení:

Zjevení 2:12–17

Andělu církve v Pergamu piš: Toto praví ten, který má **ostrý dvousečný meč**: „Vím, kde bydlíš: tam, kde je trůn satanův. Avšak pevně se držíš mého jména a nezapřel jsi víru ve mne ani ve dnech, kdy můj věrný svědek Antipas byl zabit mezi vámi, tam, kde bydlí satan. Jen to mám proti tobě, že u sebe máš zastánce učení Balaáмова. Jako on učil Baláka svádět syny Izraele, aby se účastnili

modlářských hostin a smilstva, tak i ty máš některé, kteří zastávají učení Nikolaitů. Proto **se obrať!** Ne-li, brzo k tobě přijdu a budu s nimi bojovat mečem svých úst. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim: Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze **skryté many; dám mu bílý kamének, a na tom kaménku je napsáno nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je dostává.**“

Další čtení: **Nu 22:15–31, Jan 6:31–35, Žd 4:12–14**

Církev kompromisů a špatného učení

Ježíšův dvousečný meč může v Pergamu ukazovat k několika skutečnostem. Kristus se takto představuje jako hrozný soudce, který s některými lidmi v této církvi bude válčit, pokud se nevzdají špatného učení. Dvousečný meč byl také znakem římské moci. Kristův meč je protikladem k římskému soudu, který zneužívá svoji moc k pronásledování křesťanů. „Trůn satanův“ tak znamená především římskou opozici proti křesťanům, která byla v Pergamu mimořádně zlá. Ke dvousečnému meči je ale hlavně často přirovnáváno Boží slovo (Ž 52,2; 57,4; Ef 6,17; Žd 4,12; Iz 49,2).

Křesťané v Pergamu, podobně jako ve Smyrně, nezapřeli svou víru v Ježíše Krista, i když propuklo kruté pronásledování, při kterém byl zabit Antipas. Podle legendy byl Antipas za vlády Domitiana pomalu upečen k smrti v mosazné nádobě. Jan si ale nedělá starost o zachování církve, pokud jde o pronásledování ze strany státu. Vnějšímu nátlaku odolávali křesťané v Pergamu dobře. Nezakročili ale proti lstivější formě hříchu, která se rozvinula uvnitř církve. Církev v Pergamu se držela heretického učení a tolerovala učitele, kteří ostatní sváděli k modloslužebným praktikám. Zde je problém opačný než v efezské církvi, která dbala o správnou nauku, ale neměla zájem o vnější svět. V Pergamu naopak nedostatečný důraz na čistou teologii vedl k přílišnému ztotožnění se světem. Pokud církev nebude činit pokání, přijde Kristus a bude s následovníky heretického učení válčit. Pokud se s heretiky nevyrovná církev, udělá to za ni Bůh.

Kdo vítězí, dostane skrytou manu a bílý kamének s novým jménem. „Mana“ bylo jméno pro zázračný chléb, kterým Bůh zaopatřoval Izraelce (Ex 16,4–36). Někteří Izraelci ale podlehli svodům Balaáma a jedli z obětí moábským bohům, přestože se měli spolehnout na pokrm z nebes. Podobně církev bude jíst nebeskou manu, pokud ale nebude jednat stejným způsobem. Pojem „skrytá mana“ pak odkazuje ke džbán plnému many, který Áron uložil do truhly smlouvy (Ex 16,32–34; Žd 9,4). V době zničení Šalomounova chrámu Jeremiáš podle tradice tuto truhlu na Boží pokyn zakopal na hoře Sinai, aby tam čekala na Mesiáše, který ji v budoucím čase umístí do nového chrámu. Bílý kamének může znamenat drahokam nebo kámen používaný k hlasování. Kamének bílý znamenal zproštění obžaloby, černý naopak znamenal vinu. Zaslíbení tedy znamená, že ten, kdo vítězí, bude zproštěn viny a Bůh mu s novým jménem dá i nový osobnostní rys, který ale bude tajemstvím mezi ním a Bohem.

Špatná teologie nebo hereze má na církev srovnatelně destruktivní dopady jako pronásledování. Jistě je možné se dohadovat, která je ta správná teologie a přit se o řadu konkrétních oblastí učení. Stát ale na autoritě Božího slova v otázkách víry a života a předávat je tak, aby je lidé nejen znali, ale i milovali je ohromná výzva a úkol pro každou generaci. Zvláště pro tu naši, kdy znalost Písma rapidně klesá. Ve jménu milosti a lásky v některých situacích církev přijala také etické kompromisy a rezignovala na milostnou kázeň i v případech zjevného hříchu. Někdy se bojíme postavit proti nebiblickému učení nebo destruktivnímu jednání, protože se bojíme konfliktu. Tolerujeme netolerovatelné, protože se obáváme, aby se to někoho nedotklo a snad neodešel. Často ale kvůli tomu odejdou jiní. Řada sborů je tak paralyzována jednotlivci či skupinami, které nemá nikdo sílu napomenout. Zvláště pro mladou generaci jsou kompromisy v církvi kritické a zvláště tehdy, pokud je nikdo neřeší. Jsou pod největším tlakem, aby se přizpůsobili světu nebo naopak odešli demotivováni poměry v církvi. Pokud mladí mizí z našich sborů nikoli jen z demografických důvodů, potřebujeme obnovu.

Modlitební témata:

- Děkujeme Bohu za dar Božího slova – dvousečného meče, který proniká na rozhraní ducha a duše. Kéž v církvi roste nejen jeho známost, ale i láska k němu, hloubavá zvědavost a formativní čtení Bible, které povede k poslušnosti Božímu slovu.
- Děkujeme za kazatele a učitele Božího slova. Modleme se, aby přinášeli pravé evangelium a slovo, které bude proměňovat lidské životy a bude relevantní k potřebám lidí.
- Modleme se za naše straši a vedoucí našich sborů, aby dobře vedli naše společenství, drželi se pravdy evangelia a byli moudrými správci církve a jejich obdarování. Modleme se za odvahu a sílu k vedení.
- Modleme se za mladou generaci (i za konkrétní mladé na vašich modlitebních setkáních). Žehnejte jim, aby došli dále než vaše generace, obstáli před tlakem na kompromisy a našli cesty, jak oslovit nastupující generace evangeliem.
- Modleme za milost Boží a odvahu postavit se každému falešnému učení nebo nebiblické praxi, která může podkopávat to dobré v našich sborech.

Církví do Thyatir

Biblické čtení:

Zjevení Janovo 2:18–29

Andělu církve v Thyatirech piš: Toto praví Syn Boží, jenž má oči jako planoucí oheň a nohy jako zářivý kov: „Vím o tvých skutcích, lásce a víře, službě a vytrvalosti; vím, že tvých skutků je čím dál více. Ale to mám proti tobě, že trpíš ženu Jezábel, která se vydává za prorokyni a svým učením svádí moje služebníky ke smilstvu a k účasti na modlářských hostinách. Dal jsem jí čas k pokání, ale ona se nechce odvrátit od svého smilstva. Hle, sešlu na ni nemoc a do velikého soužení uvrhnu ty, kdo s ní cizoloží, jestliže se od jejích činů neodvrátí; a její děti zahubím. Tu poznají všechny

církev, že já vidím do nitra i srdce člověka, a každému z vás odplátím podle vašich činů. Vám ostatním v Thyatirech, kteří nepřijímáte toto učení, kteří jste nepoznali to, čemu říkají hlubiny satanovy, pravím: Nevkládám na vás jiné břemeno. Jenom se pevně držte toho, co máte, dokud nepřijdu. Kdo zvítězí a setrvá v mých skutcích až do konce, tomu dám moc nad národy: bude je pást železnou berlou, jako hliněné nádoby je bude rozbít – tak jako já jsem tu moc přijal od svého Otce. Tomu, kdo zvítězí, dám hvězdu jitřní. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Další čtení: **1 Kr 21, Iz 60:1–5, Oz 6:3**

Pevně se držte toho, co máte

Syn Boží má oči jako plamen ohně a nohy podobné bronzu. Kristus je zde představen jako nebeský soudce, jehož oči dávají najevo, že vše vidí. Nohy vyjadřují, že bude rozhodně a pohotově pronásledovat vše, co je v církvi zlé. Skutky, za které je tento sbor pochválen, nejsou obyčejné skutky křesťanské služby ale skutky, které se projevují vytrvalým svědectvím okolnímu světu. Mimoto obrat „hojnější než ty první“ ukazuje úmyslný kontrast s církví v Efezu, která to měla naopak. Dalším kontrastem je láska agapé, která v Thyatirech stojí dokonce v čele seznamu, přičemž v Efezu naopak chybí. Dále jmenované skutky jsou věrnost, služba a vytrvalost.

Podobně jako v Pergamu i tato církev nechává ve svých řadách působit falešné učitele, kterými jsou v tomto případě „žena“ a „její děti“. Toto učení je vysvětleno narážkou na Jezábel, která sváděla Izraelity k modloslužbě a zavedla kult Baala. Uctívání model bylo v Thyatirech obvyklé především pro obchodní cechy, ve kterých byla většina obyvatel zapojena. Jelikož neúčast na modloslužbě znamenala vyloučení z cechu, a tudíž ztrátu práce, mohlo být učení „Jezábel“ pro některé obchodníky z křesťanů úlevou. Navíc skutečnost, že Jezábel byla prorokyně, dodávala tvrzení větší váhu. Kromě svádění k modloslužbě je Jezábel podle starozákonního vzoru synonymem člověka či vedoucího, který nejrůznějšími způsoby zneužíval svou moc – likvidace duchovní opozice (vyvraždění Hospodinových proroků), vynucení konformity s oficiální doktrínou, ovládnutí politické a finanční moci, nekalé praktiky v prosazování vlastních zájmů. V kontrastu s tímto zneužíváním moci bude věřícím v Thyatirech, kteří vytrvají ve svých skutcích a budou vítězit nad svody pohanského modlářství, odměnou vládnout spolu s Kristem (srov. Ž 2,8n). Ježíš bude věrným delegovat autoritu, kterou přijal od svého otce: vládu nad národy, které bude pást železnou berlou. Stejně tak dar jitřní hvězdy odkazuje ke skutečnosti, že vzkříšený Kristus sdílí své mesiánské postavení s věřícími, kteří vítězí. Jitřní hvězdou je podle Zj 22,16 sám Kristus.

Otázka moci církve je pro českou i evropskou církev nanejvýš citlivá. Zatímco se církvi v prvních stáletích a potom již stále v různých podobách dařilo nejen být alternativní kulturou, ale vytvářet celou civilizaci i kulturu a přetvářet hodnotové rámce celých společ-

ností, dnes stojí církev stranou politické a kulturu formující moci. V jistém způsobu zažívá ozdravnou „bez-moc“. Její vliv je ale přesto obrovský a neměla by na svou moc, včetně vlivu na společnost, rezignovat. Jde jen o to, jak to dělat jinak a lépe. Hodnotový konsensus vyrostlý na křesťanském světonázoru se pomalu hroutí a o to víc bude třeba, aby církev byla schopna být znovu alternativou. To se jí podaří pouze, pokud bude věrohodnou i v oblasti toho, jak zachází s mocí a autoritou. Pokud nás čeká doba, kdy budou v naší zemi zkoušeny samy základy demokracie a svobody, kdy budeme čelit rostoucímu populismu a hněvu frustrovaných nebo lidí, kteří přestali věřit ve spravedlnost, o to více bude muset církev být pozitivním hlasem i činem. Jitřní hvězdou uprostřed strachu a nejistoty.

Modlitební témata:

- Děkujte za věrnost a vytrvalost lidí, kteří ve vašich společenstvích slouží, ať jsou v jakkoli neviditelných či viditelných službách. Můžete se ve skupinách modlit za ty, kdo jsou pro vás největší inspirací nebo kteří vás posunuli k větší zralosti v Kristu.
- Ježíš na začátku tohoto dopisu zmiňuje několik silných stránek sboru v Thyatirech (láska a víra, služba a vytrvalost). Jaké jsou silné stránky vašeho sboru – děkujte za ně a v modlitbě prostě, ať se rozhojňují.
- Modlete se za politickou situaci naší země a prezidentské volby. Modlete se za v moci postavené ve vašich městech.
- Modlete se, aby církev byla stále větším požehnáním ve veřejném prostoru a byla pozitivním a přesvědčivým hlasem, který bude hájit dobro a spravedlnost, zvláště pro slabé a zranitelné.
- Modlete se za členy vašich sborů, kteří jsou na denní nebo pravidelné bázi vystaveni jako vedoucí tlakům na kompromisy nebo etickým dilematům ve svých zaměstnáních, firmách atd. Modleme se, aby vždy odráželi Kristův charakter. (Má-li někdo svědectví z této oblasti a potřeboval by modlitbu, pozvěte jej dopředu.)

Církvi do Sard

Biblické čtení:

Zjevení Janovo 3:1–6

Andělu církve v **Sardách** piš: *Toto praví ten, který má sedmero duchů Božích a sedmero hvězd: „Vím o tvých skutcích – podle jména jsi živ, ale jsi mrtev. Probud' se a posilni to, co ještě zůstává a je už na vymření! Neboť shledávám, že tvým skutkům mnoho chybí před Bohem; rozpomeň se tedy, jak jsi mé slovo přijal a slyšel, zachovávej je a čiň pokání. Nebudeš-li bdít, přijdu tak, jako přichází zloděj, a nebudeš vědět, v kterou hodinu na*

tebe přijdu. Přece však máš v Sardách několik osob, které svůj šat nepotřísnil; ti budou chodit se mnou v bílém rouchu, protože jsou toho hodni. Kdo zvítězí, bude oděn bělostným rouchem a jeho jméno nevymažu z knihy života, nýbrž přiznám se k němu před svým Otcem a před jeho anděly. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Další čtení: **Ex 32:31–35, Iz 1:15–19, Jr 23:16–29**

Probud' se a posilni, co je už na vymření

Sardský sbor „má jméno“. Je sice mezi křesťany pojmem a má dobrou pověst, ale jeho skutečná realita je zcela opačná. Jde o vnitřně mrtvý sbor a to, co zůstává, je na vymření. Církev byla ve stejném stavu jako město Sardy, žijící z dřívější slávy, která ale už neexistovala. Z textu vyplývá, že křesťané v Sardách na začátku žili věrně, ale něco zabránilo dalšímu růstu. Přestože stále měli uznání od lidí, jejich skutky nebyly před Bohem dostatečné. Mají si připomínat Kristovo slovo, zachovávat je a činit pokání. Mají si připomínat, jaké byly počátky jejich církve, když byla zakládána. Pokud se církev neprobudí, Kristus k nim přijde jako zloděj, nečekaně, a vezme i to, co zbývá. Přesto je naděje. V sardském sboru jsou ještě lidé, kteří chodí s Bohem, věrní učedníci, kteří jsou morálně i duchovně živí. Oni mohou se svou církví skrze Ducha Božího ještě něco udělat.

Slovo sboru v Sardách je ze všech dopisů církvím jedním z nejpřímočařejších. Nikdo z nás by nerad slyšel tak tvrdá slova „podle jména jsi živ, ale jsi mrtev“. Nebo „Tento lid mne ctí rty, ale jejich srdce je ode mne velmi daleko.“ (Mk 6:7). Je ale smutným faktem, že i v naší zemi mnohé farnosti, sbory a misijní stanice zemřely nebo umírají. Mnohé zemřely pod tlakem minulého režimu a díky restrikcím misijní práce, mnohé se nevzpamatovaly z odsunu německých obyvatel, jiné umíraly a umírají, protože se uzavřely do sebe a vnitřně se přestaly obnovovat skrze nově obrácené a ztratily schopnost i sílu oslovovat své okolí evangeliem. Často se nepodařilo předat víru a prostor další generaci a již ve třetí generaci se pak objevuje ohromný propad. Velkou výzvou je odliv mladých lidí z vesnic a malých měst do velkoměst, kterým mnoho sborů ztrácí budoucí generaci vedoucích. Mnohá společenství se zhroutila díky vnitřním sporům a konfliktům nebo selhání vedoucích.

Případ sardského sboru je však jiný. Stále žije v iluzi, že se nic zvláštního neděje. Je ale vnitřně mrtvý a vzdálen od Boha. Toto nebezpečí se týká nás všech, jak jednotlivců, tak společenství. I když navenek vypadá vše dobře, neznamená to ještě, že nejsme uvnitř vyprahlí a prázdní. Bohu ale stačí několik málo osob, které s ním budou chodit, aby obnovil, co je na vymření. Probudme se tedy a posilněme to, co zůstává.

Modlitební témata:

- Děkujeme Bohu za životem kypící a aktivní církve v České republice a vše, co svědčí o živém Bohu v národě, který ho má za z valné většiny za mrtvého.
- Modleme se za církve, které zratily svou dřívější vitalitu a zápasí. Modleme se za jejich duchovní i praktickou obnovu a probuzení církve obecně.
- Modleme se za místa v našem okolí, kde církevní společenství zemřela a lidé nemají v dosahu Boží lid.
- Modleme se za zakládání nových sborů a stanic a revitalizaci těch, kde ještě jsou zdroje k obnově.
- Modleme se za novou generaci vedoucích a kazatelů, kterých se nyní nedostává. Ale také za to, aby naše sbory byly společenstvími, kde jsou služebníci podporováni a oceňováni a je v nich „radost sloužit“.
- Děkujeme za nově obrácené a pokřtěné v našich sborech v posledním roce a prosíme za jejich růst a péči o ně. (Můžete někoho z nedávno pokřtěných požádat o svědectví.)

Církvi do Filadelfie

Biblické čtení:

Zjevení Janovo 3:7–13

Andělu církve ve Filadelfii piš: Toto prohlašuje ten **Svatý a Pravý, který má klíč Davidův**; když on otvírá, nikdo nezavře, a když on zavírá, nikdo neotevře: „Vím o tvých skutcích. Hle, otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavírat. Neboť ačkoli máš nepatrnou moc, zachoval jsi mé slovo a mé jméno jsi nezapřel. Hle, dávám do tvých rukou ty, kdo jsou ze synagógy satanovy; říkají si židé, a nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a padnou ti k nohám; a poznají, že já jsem si tě zamiloval. Protože jsi zachoval

mé slovo a vytrval, zachovám tě i já v hodině zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země. Přijdu brzy; **drž se toho, co máš, aby tě nikdo nepřipravil o vavříin vítěze. Kdo zvíťezí, toho učiním sloupem v chrámě svého Boha a chrám již neopustí; napíšu na něj jméno svého Boha a jméno jeho města, nového Jeruzaléma, který sestupuje z nebe od mého Boha, i jméno své nové. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim.**“

Další čtení: **Jan 14:21–27, 2.Tim 1:6–12, Ef 2:20–22**

Otevřel jsem před tebou dveře

Církev ve Filadelfii je věrná a neslyšíme jediné slovo napomenutí vůči ní. Je ujištěna o tom, že Kristus je skutečný mesiáš, ten Svátý a Pravý, který má klíč Davidův. Podobně jako v Iz 22:22, kde je Davidův klíč svěřený služebníku Eljakimovi a představuje moc nad královským domem a přístup do něj, zde klíč symbolizuje moc vzkříšeného Krista nad domem Božím a to, že přístup k Otci a jeho království je otevřen skrze Krista a nikdo jej filadelfským nemůže upírat. Celý dopis ukazuje na složitou situaci křesťanů ze židů a na tlak, který na ně pravděpodobně vyvíjela místní židovská komunita, která se považovala za místo pravého dědictví spásy a přístupu k Bohu. Ironické použití odkazů na Iz 60,14 a 49,23, kde se od pohanů očekává, že se budou sklánět k nohám Izraelců, na zaslíbení, že falešní židé nakonec křesťanům „padnou k nohám“, je zřejmé. Podobně ironický je i výraz „já jsem si tě zamiloval“, který je zde aplikován na církev namísto na Izrael (srov. Iz 43,4).

Inspirativním z hlediska obnovy církve je ovšem odkaz na obraz dveří a klíče. Nejenže má Kristus klíče od království, ale on sám je dveřmi (Jan 10:7,9), které filadelfským a těm, kdo chtějí vstoupit a být spaseni, nikdo nezavře. On sám lidem zajistil svou obětí a přítomností přístup do Božího království – nového života v Kristu pod jeho vládou. Otevřel ho zavrženým a hříšníkům, kteří ani nedoufali, že by mohli s Bohem obnovit svůj vztah i nám pohanům, kteří jsme byli od Boha vzdáleni. Kristus nedopustí, aby tyto dveře kdokoli zavíral. A to včetně Božího lidu.

I proto je i pro nás výzvou, abychom byli církve a společenstvími, které jsou otevřené novým lidem. Pokud budeme pracovat na tom, aby mezi nás začali přicházet noví lidé, kteří s sebou nesou různé názory, předpoklady, pověry a postoje, pak ale také říkáme ANO zmatkům, nepříjemným otázkám a někdy i konfliktům. Říkáme ano rozčarování z některých lidí ve sboru, kteří budou otráveni, že přichází někdo nový, kdo se neumí chovat, kdo zpochybňuje zajaté status quo. Noví

lidé rozbíjí zaběhlý klid, který máme ve sboru, přináší chaos a změny. Uprostřed těchto změn se ale zjevuje sám Kristus. Znovu tedy. Chceme mezi sebou vůbec nové lidi? Pokud ano, jsme ochotni platit cenu a měnit věci a formy nepodstatné, abychom nekladli zbytečné překážky lidem, kteří se obracejí k Bohu (Sk 15)? Je kultura našeho sboru taková, že nebrání novým lidem mezi nás přijít? Nezavíráme my sami dveře, které Ježíš otevřel?

Modlitební témata:

- Přemýšlejme o našem městě. Děkujeme Bohu za to, kde otevírá dveře ke sdílení evangelia nebo k různým skupinám lidí.
- Modleme se za naše sbory, aby byly otevřené novým lidem a nevěřícím a byly srozumitelné necírkevním lidem.
- Modleme se za misijní nastavení, životní styl a kulturu našich sborů.
- Modleme se za evangelizační aktivity sborů v našem městě.
- Vyznejme, že chceme v našich sborech nové lidi a že za lidmi vyjdeme i mimo bezpečí našich sborů, pokud nás tak Bůh povede.
- Modleme se za naše přátele, kteří neznají Boha a za naše sbory, aby měly co nejširší síť hlubokých vztahů s lidmi mimo církve.

Církví do Laodikeje

Biblické čtení:

Zjevení 3:14–22

Andělu církve v Laodikeji piš: Toto praví ten, jehož jméno jest Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího: „Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech. 17 Vždyť říkáš: Jsem bohat, mám všechno a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bledý a nuzný, slepý a nahý. Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přečištěného, a tak

zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potření očí, abys prohlédl. Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čiň pokání. Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou. Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Další čtení: **Iz 42:14–25, Ž 110, Lk 13:6–9, Žd 12:6–14**

Zabezpečená církev v částečném bezvědomí

Je několik možností, jak vykládat příměr studeného, horkého a vlažného. Tradičně byla vlažnost Laodikejských vykládána jako polovičatá věrnost Kristu. Tento pohled viděl příměr studeného a horkého jako „teploměr“ horlivosti. Kritériem posouzení místní církve je ale spíše její neúčinnost než duchovní teplota, protože příměr je pravděpodobně metaforou vody v Laodikeji, která postrádala vlastní vodní zdroj. Neměla přístup ke studené vodě z hor nebo k horké vodě z pramenů v Hierapolis, proto v Laodikeji vybudovali akvadukt, kterým přiváděli vodu z horkých pramenů v Hierapolis. Než voda do města dotekla, nebyla ani horká, ani osvěživě studená, ale vlažná a silně znečištěná až působící dávení. V kontrastu s léčivou horkou vodou z pramenů v Hierapolis nebo průzračně studenou vodou v Kolosách je „vlažný“ metaforou neplodnosti a neschopnosti.

Církev v Laodikeji je zabezpečená. Věří, že má všechno a že nic nepotřebuje. Je bohatá v lidských očích. Navenek jsou její lavice možná ještě slušně obsazené, budova krásná, služby běží, všude je pořádek a v modlitebně nikdo nehlučí. Nikdo nenarušuje její spořádaný klid. Kdo by neměl rád Laodikejský sbor? Přesto o něm Kristus říká, že je naopak „ubohý, bledý a nuzný, slepý a nahý“. Nejhorší ale je, že o tom ani neví. Trpí bezvědomím a slepotou, ale nic netuší. Na rozdíl od svého Pána není „pravým a věrným svědkem“, ale trpí soběstředností, spokojeností a konzumní mentalitou. Na rozdíl od ostatních církví zde vidíme Krista, jak stojí vně církve a klepe na dveře, aby jej pustili dovnitř. Věta „Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ se tak často

používá v evangelizačních kázáních, až zapomínáme, že byla vyřčena směrem k církvi. Jak strašný obraz církve s Bohem za dveřmi, který marně klepe. Laodikejský sbor má dostatek, ale potřebuje prohlédnout, mít odvahu zhodnotit, jak na tom je skutečně a činit pokání. Pustit Krista zpět a mít odvahu následovat ho, kamkoli půjde. Odvahu stát se znovu zdravým misijním sborem.

Modlitební témata:

- Děkuje za ohromné změny, kterých církev dosáhla od roku 1989 a prosíme o pokračující obnovu církve v České republice skrze Krista, milost od Boha Otce a působení Ducha Svatého.
- Děkuje za Ježíšovu věrnost s jakou klepe na naše dveře a chce být s námi i tehdy, kdy ho nechceme pustit dovnitř.
- Modleme se za změnu zabezpečených sborů ve společenství bohatá podle Božích měřítek.
- Prosíme za milost k pokání z vlažnosti tam, kde ji vidíme.
- Prosíme o sílu a praktické kroky, jak se vymanit ze stagnace a zaměřenosti na sebe. Prosíme za zdravý „misijní chaos“.
- Přemýšlejme o následujících slovech a reagujme tichou modlitbou.

„Církev není sama o sobě cílem, církev je prostředkem vedoucím k cíli. Pokaždé, když zapomínáme na to, že náš sbor má význam pouze tehdy, když je součástí Božích záměrů pro Církev, každé, když kvůli tomu, co chceme my, ztrácíme ze zřetele to, co chce Bůh, každé, když začneme přemýšlet o naší církvi jako o NAŠÍ církvi, stáváme se něčím jiným, než Církví.“

(Dave Benedict)

Modlitební plakáty

Během modlitebního týdne můžete vyvěsit ve vašich modlitebních plakáty s hlavními modlitebními tématy na každý den a s biblickými čteními a seznamem vybraných modlitebních bodů. Tyto plakáty mohou být vodítkem při společných modlitbách ve skupinách nebo v plénu, při modlitebních vycházkách a dalších způsobech modliteb. Při jejich výrobě je dobré použít výrazné barvy a velká písmena.

Plakáty mohou být užitečné i pro tradiční modlitební shromáždění, kdy se modlí nahlas kazatel a několik pověřených zástupců sboru, kteří tak mohou mít témata přímo před očima.

Modlitební rozhovor s Bohem

Modlitba formou rozhovoru s Bohem je vhodná pro menší společenství nebo pro modlitby ve skupinách. Vyžaduje citlivého vedoucího, který by lidem pomohl do této modlitby vstoupit. Místo toho, aby se každý z přítomných modlil pouze jednou a pokryl mnoho témat, mohou se všichni modlit, kolikrát chtějí. Modlitby by měly být stručné a jednoduché a měly by se vždy věnovat pouze jednomu modlitebnímu bodu.

Modlitební rozhovor s Bohem může obsahovat 5 základních kroků, které tvoří jeho snadno zapamatovatelný rámec.

1. Ježíš je zde. Vedoucí cituje Matouše 18, 19–20 a povzbuzuje přítomné, aby se v tichu zaměřili na ukřižovaného a vzkríšeného Spasitele a Pána.

2. Děkuji ti, Pane. Tento krok je úzce spojen s krokem prvním. Je to přirozená reakce na přítomnost Ježíše a v této části je prostor pro vyjádření díky a chvály Pánu v krátkých větách.

3. Pomoz mi, Pane. V tomto kroku je prostor pro osobní prosby a vyznání. Obecná vyznání a vyznání, na nichž se skupina předem shodla, mohou zaznít nahlas na rozdíl od vyznání osobních, která by měla být činěna formou tiché modlitby v duchu.

4. Pomoz mé sestře a mému bratru. Zde svými stručnými modlitbami za specifické místní, národní, evropské a mezinárodní potřeby vstupujeme do moci přímluvné modlitby.

5. Použij si mě, Pane. Zde do našich modliteb vkládáme sami sebe a vyjadřujeme naši ochotu stát se součástí jejich vyslyšení.

S moudrým, jasným a hladkým vedením modlitebního shromáždění může tento přístup velice dobře fungovat a do modliteb se zapojí mnohem větší počet lidí.

Modlitební procházka

Jedním z jednoduchých způsobů modlitební procházky může být tichý průvod přímo ve sborové budově s několika „zastaveními“ u modlitebních plakátů a jejich modlitebních témat. Podobně je možné připravit zastavení s modlitebními košíky, kam by lidé vkládali své prosby a modlitby napsané na kouscích papíru nebo kde by mohli po vyslovení modlitby za určité lidi, země nebo potřeby zapálit svíčku. Tento typ modliteb umožňuje zapojení maximálního počtu modlitebníků.

Další možností je rozdělit se do skupin a jít se modlit do různých částí vašeho města nebo sousedství kostela a zastavit se k přímluvám na vhodných místech. Skupiny mohou mít svého modlitebního vedoucího, který může modlitebníky vést k modlitbám za místní komunitu a její potřeby. Když se skupiny

vrátí do sborové budovy, mohou se podělit o své zkušenosti a zakončit večer společnou modlitbou.

Modlitba ve skupinách

Je možné rozdělit shromáždění do malých skupin, které se rozmístí v hlavním sále a přilehlých místnostech.

Několik obecných rad k modlitbám ve skupině:

1. Omezte velikost skupin (max. 4).
2. Stručně shrňte způsob, jak se budete modlit.
3. Shromážděte od vaší skupiny modlitební náměty.
4. Povzbudte ke stručným modlitbám. Nenuťte lidi, aby se modlili nahlas.
5. Pokuste se být v modlitbách vyvážení.
6. Modlete se pozitivně.
7. Pomozte své skupině, aby se soustředila na Krista.
8. Držte se časového plánu. Začněte a skončete včas.
9. Modlete se jedni za druhé.
10. Vyznejte svou připravenost stát se součástí vyslyšení vašich modliteb.

Modlitba a skutky

Připravte na veřejném místě občerstvení (čaj, bagety, polévku...) pro bezdomovce...

Pozvěte na shromáždění policistu z vašeho okrsku, aby promluvil o problémech vašeho města a kriminalitě, které čelí, a nabídněte mu modlitbu nebo ho požádejte, za co se můžete modlit nebo jak pomoci...

Přemýšlejte o tom, jak a koho obdarovat například: knihy do věznic, hračky pro děti z dětských domovů (pokud jste tak neučinili během vánoc), můžete se rozhodnout darovat krev, atd.

Navštivte během dne nemocné, staré a opuštěné a potěšte je připraveným programem.

Půst a modlitby

V půstu jde především o dobrovolné, soukromé a Duchem vedené oddělení se od našich běžných životních činností a o rozhodnutí hledat během odděleného času Boží vůli a sytit se Jím samotným a Jeho Slovem.

Do půstu mohou vstoupit jednotliví členové sboru mnoha různými způsoby. Existuje půst úplný, půst o vodě, půst Danieľův (kdy si lidé odřeknou pouze některé druhy jídla nebo pití), atd. Obvykle jsou posty doprovázeny modlitbou a jejich cílem je větší soustředění, růst v horlivosti, získání kontroly nad tělesnými žádostmi a odkládání soběstřednosti.

Během modlitebního týdne mohou vedoucí sborů půst doporučit, ale nemohou ho nikomu vnutit. Pokud chtějí motivovat ostatní členy sboru k půstu, je k tomu nejvhodnější vlastní příklad.

Je možné se rozhodnout ke krátkému nebo dlouhému postu, ale pro křesťany bez zkušeností je lépe začít s mírnějším půstem, například půldenním od oběda do příští snídaně. Během postu je vhodné dostatečně pít vodu nebo ovocné šťávy a dbát na osobní hygienu. Hlavní věcí je využít ušetřený čas a duchovní soustředění pro modlitbu a přemýšlení.

I konzumace má mnoho podob. Kromě jídla je možné se vzdát například i médií. Čas od času je velmi prospěšné zastavit

tok informací, které se na nás hrnou a vypnout rádio, televizi, mobilní telefon, internet, atd.

Existuje také mnoho situací, které si půst přímo žádají:

1. když pocítujeme naléhavou touhu po probuzení;
2. když jsme hluboce usvědčeni z hříchu Božího lidu;
3. když rozeznáváme potřebu silnější víry, která by se dokázala chopit Božích zaslíbení;

4. když předvídáme zvláštní příležitost ke službě

5. a když chceme prohloubit náš život s Bohem.

Konečně půst bychom měli držet s čistým srdcem, motivy a touhou oslavit Boha a pomáhat druhým. Půst by nikdy neměl být považován za něco, čím bychom si mohli cokoliv zasloužit, čím zmanipulovat Boha nebo s ním vyjednávat. Cílem půstu není přimět Boha, aby se přiblížil našim názorům a vůli, ale je jím naopak snaha přiblížit se Bohu a Jeho vůli.

Modlitba a spolupráce

Duchovního průlomu se nedá dosáhnout zbraněmi ani pomocí peněz. Žádné lidské snažení, efektivnější využití zdrojů nebo brilantní strategie samy o sobě nejsou schopny přinést trvalou duchovní změnu. Naše jednota, pokud nemá být jen abstraktním pojmem a ekumenismem „shora“, musí vést k praktické spolupráci a partnerství. Výzvy, které před českou církví stojí, jsou nad síly jakéhokoli solitéra. Aby ale naše spolupráce byla účinná a udržitelná a nikoli povrchní, musí být založena na působení a inspiraci Ducha Svatého.

Pouze proces založený na modlitbě je schopen překonávat výzvy spojené s našimi často komplikovanými vztahy, kulturami a duchovními odlišnostmi, s technickými i strategickými otázkami. Modlitba je naprosto centrální pro dobrou spolupráci ve službě a to jak na úrovni místního sboru, úrovni města či celé země. A nejde jen o zbožnou frázi.

Modlitba je zásadně důležitá pro kvalitní vztahy a jakékoli partnerství je založeno na dobrých vztazích. Otevřenost, důvěra, pokládání jeden druhého za lepšího sebe a oddanost jednat v nejlepším zájmu toho druhého může být dlouhodobě přítomná jen v kontextu modlitby.

Modlitba je klíčová při tvorbě konsensu a hledání priorit a cílů Království Božího ve službě. Pochopení a ocenění odlišných perspektiv a připravenost naslouchat jeden druhému i Bohu hraje v partnerství nesmírně významnou roli. Bez modlitby v centru vizí inspirované spolupráce bude jakékoli úsilí v partnerství bezmocné.

Modlitba je zásadní pro trvalost a efektivitu partnerství. Skutečná duchovní změna vyžaduje čas, dlouhodobé partnerství a výjimečnou duchovní stálost. Nepředstíraný zájem, hluboká pozornost a schopnost být s druhým cele, zůstat zranitelný, nastavit druhou tvář a radovat se i v křivdách – to je Kristus mezi námi. Modlitba je nástrojem, jak odolat tlaku Zlého na rozdělení a neutralizaci svědectví církve. Není jen volitelným doplňkem. Ježíš je Semper Major – vždy větší, než si myslíme. To je důvod k pokoře v našem myšlení i spolupráci s druhými.

Posláním ATM jako modlitební iniciativy ČEA je:

- **Upevňování jednoty Božího lidu skrze modlitbu a společná vyznání.**
- **Společné díkůvzdání za uplynulý rok a vyvyšování Hospodina.**
- **Vzájemné žehnání mezi sbory ve městě nebo v regionu, svědectví z různých sborů, povzbuzení, vyznání potřebnosti druhých církví a respektu k jejich službě a odlišnostem.**
- **Přímlyvy za konkrétní lokalitu (město, kraj), za konkrétní službu jednotlivých sborů a křesťanských aktivit, za konkrétní kroky v evangelizaci, přímlyvy za potřeby města/lokality.**
- **Žehnání místním v moci postaveným, soudcům, policistům atd.**
- **Příležitost ke společnému pokání z nedostatků církve, z toho, že dostatečně nejdeme coby jednotlivci i kolektivy za Hospodinem. Východisko pro budování vztahů mezi zástupci jednotlivých lokálních sborů a farností.**
- **Manifestace jednoty Božího lidu vůči místní komunitě.**

ATM má v ČR dlouhou tradici a jeho konání bylo za doby minulého režimu jednou z mála příležitostí k setkávání k modlitbám napříč denominacemi. ATM je modlitební iniciativou, jejíž vznik je datován do roku 1956, a která byla průvodním znakem probuzení v USA a Velké Británii. ATM je v současnosti jedním ze základních kamenů práce ČEA a jeho náplň a duchovní význam jsou spojeny se smyslem její existence. Cílem ČEA je nejen organizovat ATM, ale také učinit jej vrcholem fungující organické spolupráce a partnerství mezi křesťany na lokální i národní úrovni.

ROZPIS BOHOSLUŽEB

Aliančního týdne modliteb 2018

Den	Místo bohoslužby	Čas
Neděle 7. 1.		
Pondělí 8. 1.		
Úterý 9. 1.		
Středa 10. 1.		
Čtvrtek 11. 1.		
Pátek 12. 1.		
Sobota 13. 1.		
Neděle 14. 1.		

Alianční týden modliteb 2018

Česká evangelikální aliance

Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

e-mail: info@ea.cz

www.ea.cz